

שלשה מניין פרק ששי נזיר

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

מד.

פָא א מוי פְּיַב מִבְּ
לְבָנָן בְּלֵב יְנוּ מִגְּבָר
פָב ב מוי פְּיַב מִבְּ
מִירָם פְּיַב מִבְּ
בְּלְבָנָן בְּלֵב
פָג ג מוי סְסָס לְבָנָן
פָד ד מוי סְסָס לְבָנָן
פָח ה ו מוי סְסָס פְּיַב
סְסָס אֶת
פָו ז מוי סְסָס פְּיַב
פָז ח מוי סְסָס בְּלֵב
פָח ט מוי סְסָס בְּלֵב
כ וְפָג מִבְּלֵב קְרֵב
סְסָס סְסָס
פָט י מוי פְּיַב מִבְּ
נִוְזָר אֶת בְּלֵב קְרֵב
פָלָן קְרֵב כְּ

הגהות התומפות

1. מתיימת כדי עד מינם מילוט שיר זקפה' למל מינם מזוהה. 2. נ"ל לדקוקו.
3. נ"ל טומרס מלכלה.
4. נ"ל כהמוריין נעלם (בצורה).

א/ש

אָמַר קְרָא רָאשׁוֹ. גַּם מִוּעָד
תְּגִלָּחַת שְׁחוֹתָה מִבְּלָה אֲנוֹ
דוֹ שְׁלָא תְּסַתּוֹ וְלֵם
טוּמָמָה מֻכָּלָה וְלֵם מִזְמָרָה סָכָן
קְומָלָתָה לְמִתְּבָנָה וְלֵם מִזְמָרָה
שְׁחָחוֹתָה מִבְּלָה סָכָן
אֲנוֹ שְׁלָא תְּסַתּוֹ וְלֵם מִזְמָרָה
תְּגִלָּחַת שְׁחוֹתָה מִבְּלָה אֲנוֹ
אָמַר קְרָא רָאשׁוֹ. גַּם מִוּעָד
תְּגִלָּחַת שְׁחוֹתָה מִבְּלָה אֲנוֹ
אָמַר קְרָא רָאשׁוֹ. גַּם מִוּעָד
תְּגִלָּחַת שְׁחוֹתָה מִבְּלָה אֲנוֹ
אָמַר קְרָא רָאשׁוֹ. גַּם מִוּעָד
תְּגִלָּחַת שְׁחוֹתָה מִבְּלָה אֲנוֹ

שם ושאלא את ר' יהושע בן [אל-שע]
כלו קאנלי נטומי וטמל לו נטמו
מאה ובתנאייה שטורין. נומלה
יש פלו ומגלהת סקונתת סלטיס
בלדמוריין נקמן מוס לביען גידול

בצדי מומעין ניש: חומר בווצא מן הנגן שלآل החותר מבליך. [טמפלס ציון מלחין כין הסלכות טהור נטען חילמס ומלח' כל דלן נזיר לפור (ציון) ומולמת סומלה]

שענשו בה הרגליך. **המגילה** מנווי עטוי וילקן
כמ מגילה מנווי עטוי וילקן

תגלה חשותה מבלילה אינן
דין של לא סתור. ו"י
טומאה מונית ו"י מטה למומחה סכך
קופטלת מה סכל: **ומה** תגלה
שחשותה מבלילה סותרת. ו"י מטה
למנלמת צנע עסך זה מגלה כמגלה
תמלול [כ"ג] כל עסך שטחה לדוטה
למשיח טעה נעה זו משקה
[כחותה] תלך גם דמןני דיין [ליהו]
סומן לי קו דלה נעה זו
משקה כחותה טהיל לדון סומר:
ומגלה

יין מצوها כיין רשות ווין יסתה
 לה סותרת את הכל יין שלא
 אינם הראשונים יפלו כי טמא
 סתהור את הכל ק"ז מטומאה
 סותרת את הכל תגלחת ישעישו
 אמר קרא והימים הראשונים
 לחת סותרת את הכל וטומאה
 תגלחת שאינה סותרת אלא
 א סותרת את הכל אין דין
 דראש נרו למיטמא ראש נרו
 וה מה טומאה שהיא סותרת
 שאינה סותרת אלא שלשים
 מר קרא ^התער לא עבור על
 תגלחת לא תומר מכללה ק"ז
 לחת שסותרת אין דין שלא
 קנו ווין יסתור כלל
 תר תגלחת שהותרה מכללה
 ליכא ווין יסתור שלשים יומ
 רת יין שלא הותר מכללו אין
 שער גבי יין הא קאים שערו:
 מהני"

ובאו והודיעו **זהר ג' איזקנו** ספיקת **וְיָהּ** **זמן** **צוהו** **כל**: **חומר** **ב** **בדיל** **כמיג** ו**טימייס** **קלמי** **בדיל** **בצוה** **לעומת** **טימייס** **בצוה** **בצלה** **וגולגולת** **צרך** **בצלה** **קרובין** **יכל** **לעטמה** **ברוג מניינו** **וחיה'** **בצוה**

כל לא יטמא לשורה ולגונולת ולבוב בניינו ולרוב מניינו של אחרים אמרת מה אתה מזוחה שנופה תלי בו ומיטמא לשורה ולגונולת ולבוב בניינה ולרוב מניינה אף כל שנפו תלי בו מיטמא לשורה ולגונולת ולבוב בניינו ולרוב מניינו היא רבי יהודה היא ורב דamer כי הא תנא רתניא מעשה שמת אביו של רבי יצחק בגיןוק ובאו והודיעו לה' והושע בן אלישע וד' זקנים בבא ואשלא את ר' בתמן שהוא שלם ולא בזמנו שהוא בזמין שמאן שלשה שנים [שעמן] ואמרו לאביו בתמן שהוא שלם ולא אסוריון בניר הטומאה והתגלחת והויצו מן הגפן חומר בטומאה ובתגלחת מבויצא מן הגפן ישחטומאה והתגלחת סותריין והויצו מן הגפן יאנו סותר חומר בויצו מן הגפן מבטומאה ובתגלחת שהויצו מן הגפן לא הותר מכללו וטומאה ובתגלחת הותרו מכללן בתגלחת מצוה ובמות מצוה וחומר בטומאה מבתגלחת ישחטומאה סותרת את הכל חייבין עליה קרבן יוגבלת אינה סותרת אלא שלשים אין חייבין עליה קרבן: גמ' וטומאה לא תותר מכללה ק' מיין ומה יי' שאין סותר לא הותר מכללו טומאה ששותרת אין דין שלא תותר מכללה ת' לאלביו ולאמו לא יטמא לאביו ולאמו לא שיתור אבל מיטמא הוא למת מצוה ויין יותר והותר מכללו ק' מטומאה מה טומאה שהיא סותרת השותר מכללו יין שאין סותר אין דין נורו טומאה מכללו אמר קרא ^טמיין ושכר זיר ^זלאמר את הכל ק' מטומאה מה טומאה שהיא שhortה והותר מכללה ש' שלא עשו בה מטמא כמיימת כמהה טומאה כתורה מכללה אין דין שתסתור את הכל ונעשה בה מטמא כתורה ואין הין סותר והתגלחת שלשים עשה בה מכללה כתוגלח טומאה שנתנשנה בה מטמא כתמיימת אמר קרא ^טיטמא התגלחת לא נעשה בה מכללה כתוגלח ק' מטומאה ומזה את הכל לא עשו בה מטמא כתמיימת לתוגלח טומאה וזה לא כל שכן שלא נעשה מכללה כתוגלח ראישו קרי ביה לא יעבור הו ואלא עבור לאחורה ומפני ומה יין שאין סותר לא הותר מכללו מטמא כתמיימת כתוגלח מטמא אמר רחמנא ראשו ואמר רחמנא ראיינו כל וחומר מיין ומה יין שלא הותר בעין גודל שער והא ראיין שיתור מיד הוא טעמא אלא משום גדיין

יעול צהומתו סואה מותר חצ'ל נס (ב) יון דאוד אסקין, כ, ג' עיגן עטם וטמ' מיטס זען:
כגונגולת עט צהיר קרויזיס: צגופה פלאני זען:
יעיר קרגן מלוי זען זואז הוו קה זען:
זה צדרלה זען כגונגולת זען ברכו צניעין:
מרקץ מצהיר קרגן. ו. זען מלהויל יעטמיה

תורה אוור השילט
ע. ב. כל נפשה מות אל
בא לאכבי ואלמאן אל
שתקבנה. ארא לא כה
ר' יונתן ושריר ייר חמוץ
וילך (ט) מקהל דהמר כי סלה תננה:
דפניו מעאכ אטמף גַּזְוִי אֶל רַבִּי
ויאק פְּקָדֵן גַּגְיוֹנָק בְּגַוְּן וּדוֹרְעָנוֹ
מקדמ דְּמַמְלָכָה רַבִּי צִוְּנָה קְדֻמָּה
ממי כַּי וּסְמֻעָה מִינָה לְכָלְלָה עַלְמָה
לייט לאו דרכ מקדמ דהמר גוונן אטאו
שלט ולט גוונן צטול חמק: אה נמי
ראי. פִּיא. כְּלָמָר קְוָה דְּהַמְרָר כְּלִי
וילך (ט) מקהל דהמר כי סלה תננה:

לחל אנט צנום וצח ואנגה קה רצוי
יקושען צן הילעט ור' זוקינס צעמו.
מכאן ליטומם ולכדרו זקכרי גאנטוין:
וומרנו לו נאכדו צומן פראטן קלס

וְאֵלֶּה נָמוֹן פָּאָתָח וְנוּמָרָן סָנָךְ
 צַיִסְׁרִי הַפְּכָר לוֹ שָׂלִין סָלָל:
מְרֻנְנֵי וּמוֹמָח וְטַגְלָה פָּסְקוּוֹו;
 נְגַנְלָה מְזֻרָע וְעַמְמָה מְזָה:

טאטומוקה סופטס קם פָּגָן. קְפִיְוָן
צְמִילות מַלְוֹכָה; וּחֵיִצְנָן עַלְוָה קְלָנָה.
הַסָּס וּמוֹלַן הוּא צְנִי יְוָהָה; וּסְגָנָה
הַיְנָה סְפָטָה הַלְּגָן אֲנָפָתָה יְוָה. וּהַפְּלִינָה
שְׁעָרָרָאשָׁה; בְּמַדְבָּר וְבְּגַן נְרוּתָה

נִזְמָלֶת מִלְוָאָה: גַּם קֵץ נָצַח
וְגַם לוֹ נָעַטָּה. מדכִי כתיב על
כל נפוחות מות תְּהִלָּיו נָמָס לֵי הַלְּבָב
לְכָל כָּל דָּמָם דָּלְתִּי נָעַטָּה
חֲלֵב מִעַמְּדָה סָמֵךְ נָמָת מְזָה: וַיַּן
וַיַּרְא מֶלֶלָה כְּבוֹן גֵּזִי יְיָן מְזָה
שְׁנַצְעַד עַלְיוֹ נְצַטְמוֹמָה מִקְיָה וּמְסָ
פּוּמָהָה כִּי: נָסְרוּ יְיָן מְזָה